

Ole Sohn (SF):

Man kunne jo fristes til at foreslå, om vi ikke skal lave en lille rundbordsamtale og løse problemerne sådan hen over bordet.

SF's ønsker og forestillinger med finansloven har været at tage udgangspunkt i den virkelighed, som vi står midt i, og de problemer, som vi står over for at skulle løse.

Vi ved, at der er store problemer med miljøet. Vi ved, at der er store problemer med marginaliseringen og udstødningen i samfundet, og vi ved, at der globalt set er enorme problemer med fattigdom rundt om i verden.

Det er klart, at det er med den ballast, vi har forsøgt at tilrettelægge vores finanslovsforslag; hvordan vi kunne være med til at dreje udviklingen en smule. Vi er meget opmærksomme på, at en finanslovforhandling jo ikke jonglerer med så forfærdelig mange milliarder i forhold til det samlede hele, men alligevel ligger der signaler i den måde, som en finanslov skrues sammen på.

Og vi har jo – høflige som vi er – sendt vores forslag frem til finansministeren og til regeringen, sådan at de kunne gøre sig bekendt med, hvilken linje SF ønskede finansloven skulle bygge på. Og vi fik også en invitation, som vi naturligvis imødekom. Vi kom til mødet med ministeren og forelagde sådan i overskriftsform vores bud på de investeringer, der skulle foretages i fremtiden, som også skulle bygge på nogle langsigtede, fremadrettede løsninger.

Jeg vil gerne sige her, at finansministeren lyttede høfligt, og han bød oven i købet på kaffe. Under fremlæggelsen lagde jeg mærke til, at ministeren også meget høfligt skubbede chokoladefadet over på den side af bordet, hvor vi sad, og det ledte nærmest tanker hen på slutningen af filmen »Lady og Vagabonden«. Hvis man ikke vidste bedre, ja, så kunne man måske nærmest forledes et øjeblik til at tro, at det her var indledningen til et forhold.

Høfligheden var der, men alligevel betød det sådan set reelt: Ja, tag I bare et stykke chokolade eller to, og så forsvind med jer. Og vi tog et stykke – ikke chokolade, det bryder jeg mig ikke så meget om, men den sunde slik, som også er i Finansministeriet, og sagde høfligt farvel.

De forslag, som vi har lagt frem, og som vi mener er det væsentlige, som vi mener vi burde have taget fat på med den her finanslov, tager udgangspunkt i ønsket om at udvise global ansvarlighed over for miljøet. Derfor har vi lagt forslag frem om, at der skulle udsendes politiske signaler om forbud mod farlige kemikalier, hvil-

ket kan være med til at sikre vores grundvand. Vi fremlagde forslag frem om, hvordan man kunne fremme den alternative og renere energi af hensyn til miljøet, men så sandelig også af hensyn til den mere fremadrettede, langsigtede strategi omkring udviklingen af dansk erhvervsliv.

Vi lagde ideer frem om en globaliseret indsats for et bedre miljø ud fra den erkendelse, at det er ikke nok, at vi blot laver nogle nationale løsninger, vi skal også være med til at præge og påvirke udviklingen globalt set, og herunder er det selvfølgelig også en forudsætning, at vi har en god, sund og stærk udviklingsbistand.

Det andet element, som vi lægger meget vægt på, er Danmarks råstof, det er de mennesker, samfundet består af, og den uddannelse og den viden, som de besidder. Derfor er det for os helt afgørende, at vi tænker investering i fremtiden. Der må være tale om øget indsats inden for forskningen, og her havde vi en eller anden idé om, at vi havde en fælles holdning og fælles træk med regeringen, ihukommende de forhandlinger, vi havde i efteråret under den foregående regerings finanslovforhandlinger. Vi ønskede mere innovation, vidensoverførsel, sådan at vi på den måde kunne være med til at styrke råstoffet.

Men råstoffet starter jo tidligere, og derfor er det også væsentligt, at vi satser på at forbedre folkeskolen. Vi erkendte og erkender den store investering, der skal foretages dér, og derfor har vi lagt vægt på, at vi da i hvert fald i det mindste sørger for, at der er noget aktuelt, noget nyt undervisningsmateriale, der kunne investeres i.

Derudover havde vi noget meget væsentligt, som har at gøre med forebyggelse og vedligeholdelse af vores råstof, og det er et ordentligt arbejdsmiljø, som gør, at man bliver fri for nedslidning; at man undgår at blive slidt ned og skubbet ud af arbejdsmarkedet og dermed ikke kan være med til at virke aktivt for dansk erhvervsliv og dermed også for det danske samfund.

Vi har også en idé om, at vi skal sørge for at sikre, at vores råstof kan være aktivt længst muligt, og derfor har vi forslag om, at man skal udvide servicejobordningen, sådan at man samtidig kan imødekomme et stort behov i den borgernære service i kommunerne omkring ældreområdet.

Der er mangel på social- og sundhedshjælpere. Der foreslog vi, at man kunne udvide servicejobordningen til, at man kunne uddanne over